

Vonnisnummer / Griffinummer 2024 / 1938
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 15 april 2024
Naam van de beklaagde(n)
Systeemnummer parket 22CO881 Rolnummer Notitienummer parket AN66.97.12/2022

rechtbank van eerste aanleg
Antwerpen, afdeling
Antwerpen
Kamer AC1

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie

tegen:

BEKLAAGDEN:

RRN
geboren te op
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

beklaagde, bijgestaan door Meester advocaat te

2. RRN
geboren te op
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

beklaagde, vertegenwoordigd door Meester advocaat te

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

Op het onroerend goed gelegen te
gekadastraerd als
met een oppervlakte van 27a 12ca,
eigendom van en

krachtens akte van 20 juli 2017.

A geheel of gedeeltelijk wijzigen van hoofdfunctie van bebouwd onroerend goed zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, indien de Vlaamse Regering deze functiewijziging als vergunningsplichtig heeft aangemerkt, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk

(art. 4.2.1., 6°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te tussen 1 februari 2020 en 31 juli 2020, op niet nader bepaalde datum, minstens op 1 juli 2020,

door

een bijgebouw in de achtertuin (10m x 7,5 m), dat werd vergund als carport met garage, werd ingericht als woongelegenheden en wordt verhuurd als gastenverblijf op AirB&B sinds minstens 1 juli 2020. Het betreft hier een onvergunde functiewijziging van een aanhorigheid bij een woonfunctie naar recreatiefunctie.

B optrekken of plaatsen van constructie zonder een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij **zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning**, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

1 te tussen 23 juli 2019 en 1 juli 2020, op niet nader te bepalen datum, de verjaring der strafvordering rechtsgeldig gestuit zijnde door daden van onderzoek of vervolging, namelijk het aanvankelijk proces-verbaal dd. 16 december 2021,

door

achter het bijgebouw, vermeld in tenlastelegging A, werd, grenzend aan de achtergevel daarvan, een constructie opgericht 4m x 3m).

2 te tussen 18 september 2018 en 23 juli 2019, op niet nader te bepalen datum, de verjaring der strafvordering rechtsgeldig gestuit zijnde door daden van onderzoek of vervolging, namelijk het aanvankelijk proces-verbaal dd. 16 december 2021,

door

in de zone die op het inplantingsplan is aangeduid als "te behouden bos" (1.232 m²) werd een onvergunde verharding aangebracht (27,5m x 4m) met een oppervlakte van 231,25m².

3 te tussen 16 februari 2019 en 25 maart 2020, op niet nader te bepalen datum, de verjaring der strafvordering rechtsgeldig gestuit zijnde door daden van onderzoek of vervolging, namelijk het aanvankelijk proces-verbaal dd. 16 december 2021,

door

in de zone die op het inplantingsplan is aangeduid als "te behouden bos" (1.232 m²) werden twee onvergunde constructies opgericht (10,5m x 10m en 4,2m x 3,4m).

4 te tussen 25 maart 2020 en 26 april 2021, op niet nader te bepalen datum, tussen 25 maart 2020 en 26 april 2021, op een niet nader te bepalen datum,

door

namelijk de oprichting van een waterreservoir met een oppervlakte van 85 m².

C vergunningsvoorwaarden

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

1 te tussen 26 juni 2017 en 9 december 2021, op niet nader te bepalen datum, de verjaring der strafvordering rechtsgeldig gestuit zijnde door daden van onderzoek of vervolging, namelijk het aanvankelijk proces-verbaal dd. 16 december 2021,

door

de vergunde verharding (161,5 m²) werd overschreden : er werd minstens 195,85 m² verhard. Volgens de voorwaarden van de vergunning mocht de verharding links naast het bijgebouw (gearceerd op het inplantingsplan bij de vergunning) niet aangelegd worden.

2 te tussen 18 september 2018 en 23 juli 2019, op niet nader te bepalen datum, de verjaring der strafvordering rechtsgeldig gestuit zijnde door daden van onderzoek of vervolging, namelijk het aanvankelijk proces-verbaal dd. 16 december 2021,

door

in de zone die op het inplantingsplan is aangeduid als "te behouden bos" (1.232 m²) werd een onvergunde verharding aangebracht (27,5m x 4m) met een oppervlakte van 231,25m².

3 te tussen 16 februari 2019 en 25 maart 2020, op niet nader te bepalen datum, de verjaring der strafvordering rechtsgeldig gestuit zijnde door daden van onderzoek of vervolging, namelijk het aanvankelijk proces-verbaal dd. 16 december 2021,

door

in de zone die op het inplantingsplan is aangeduid als "te behouden bos" (1.232 m²) werden twee onvergunde constructies opgericht (10,5m x 10m en 4,2m x 3,4m).

4 te tussen 25 maart 2020 en 26 april 2021, op niet nader te bepalen datum,

door

in de zone die op het inplantingsplan is aangeduid als "te behouden bos" (1.232 m²) werd een waterreservoir opgericht met een oppervlakte van 85 m².

5 te de feiten gepleegd tussen 1 januari 2019 en 10 december 2021, de feiten de voortdurende en achtereenvolgende uiting zijnde van eenzelfde opzet, het laatst gepleegde feit zijnde op 9 december 2022,

door

in de zone die op het inplantingsplan is aangeduid als "te behouden bos" (1.232 m²) worden achter het onvergunde waterreservoir allerhande materialen, afval en hout opgeslagen.

D gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk

(art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te de feiten gepleegd tussen 1 januari 2019 en 10 december 2021, de feiten de voortdurende en achtereenvolgende uiting zijnde van eenzelfde opzet, het laatst gepleegde feit zijnde op 9 december 2022,

door

achter het onvergunde waterreservoir worden allerhande materialen, afval en hout opgeslagen.

EN INZAKE :

Vertegenwoordigd door haar burgemeester en haar college van burgemeester en schepenen met zetel te

eiser in herstel, vertegenwoordigd door Meester

advocaat te

PROCEDURE

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagde op het kantoor Rechtszekerheid dd. 8 augustus 2023 ref :

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

beoordeling

op strafgebied

context

a

(eerste beklagde, verder: en (tweede beklagde, verder: is eigenaar van het onroerend goed gelegen te kadastraal gekend als (verder: het onroerend goed). Het onroerend goed strekt zich eveneens uit over het grondgebied van kadastraal gekend als

Het onroerend goed is volgens het gewestplan gelegen in een woongebied en in een overdruk-RUP gebied voor eengezinswoningen.

b.

wordt in besluiten omschreven als een aannemer op rust en was dus vroeger actief in de bouwsector.

c.

verkregen op 26 juni 2017 een omgevingsvergunning voor het bouwen van een eengezinswoning met carport, het oprichten van een garage met een dubbele carport en het aanleggen van een zwembad (verder: de omgevingsvergunning).

De omgevingsvergunning bepaalt uitdrukkelijk:

“De resterende bosoppervlakte (1.232 m²) moet ALS BOS behouden blijven. Bijkomende kappingen in deze zone kunnen maar uitgevoerd worden mits machtiging door het Agentschap voor Natuur en Bos. Het is evenmin toegelaten in deze zone constructies op te richten of ingrijpende wijzigingen van de bodem, de strooisel-, kruid- of boomlaag uit te voeren;” (eigen onderstreping)

feiten

d.

Op 9 december 2021 werden diverse stedenbouwkundige misdrijven vastgesteld.

De vergunde carport werd ingericht als een gastenverblijf dat sedert 1 juli 2020 werd verhuurd op het onlineplatform *AirB&B*. De uitbating van een *'Bed & Breakfast'* (verder: B&B) betreft een onvergunde functiewijziging van een woonfunctie naar recreatiefunctie (*tenlastelegging A*). Tegen het gastenverblijf (ten zuiden) werd nog een constructie van 4 meter op 3 meter opgetrokken zonder dat deze constructie was voorzien in de omgevingsvergunning (*tenlastelegging B.1*).

Hoewel de omgevingsvergunning voorzag in een toegelaten verharding van 161,5 m² werd er minstens 195,85 m² verhard. De omgevingsvergunning liet ook uitdrukkelijk niet toe dat er links naast het bijgebouw (ten oosten) verharding werd aangelegd, wat wel gebeurde (*tenlastelegging C.1*). Bijkomend werd er nog eens 231,25 m² onvergunde verharding voorzien in de zone die in de omgevingsvergunning als “te behouden bos (1.232 m²)” werd bestempeld. Deze verharding betreft niet alleen een onvergunde handeling, maar maakt ook een schending uit van de omgevingsvergunning (*tenlasteleggingen B.2 en C.2*).

Nog in de zone "te behouden bos (1.232 m²)" werd een onvergunde constructie opgetrokken van 10,5 meter op 10 meter (*tenlasteleggingen B.3*). Deze handeling maakt eveneens een schending uit van de omgevingsvergunning (*tenlasteleggingen C.3*).

ontvankelijkheid en verval van de strafvordering

de overschrijving van de gedinginleidende akte in het hypotheekkantoor

e.

De tenlastegelegde feiten strekken zich uit over twee percelen die in verschillende gemeenten gelegen zijn, namelijk en De feiten die betrekking hebben op het waterreservoir, de constructie van 4,2 meter op 3,4 meter achteraan het perceel en de stockage van allerlei afval achter het waterreservoir situeren zich op het grondgebied van Hoe- wel de constructie van 10,5 meter op 10 meter grenst aan is de constructie gelegen op het grondgebied van Dit werd in besluiten ook niet betwist.

Artikel 6.3.1, § 6 VCRO bepaalt dat de dagvaarding maar ontvankelijk is na overschrijving van de gedinginleidende akte in het hypotheekkantoor van het gebied waar de goederen gelegen zijn. De dagvaarding verwijst naar het adres te (waarmee beide percelen worden aangeduid), maar expliciteert enkel het kadastrale perceel te en werd enkel overgeschreven in het hypotheekkantoor bevoegd voor De rechtbank is bijgevolg niet rechtsgeldig gevat voor de feiten die zich situeren op het grondgebied van

Wat betreft de tenlasteleggingen B.4, C.4, C.5 en D werd de strafvordering derhalve niet-ontvankelijk ingesteld. Ook voor een gedeelte van de feiten onder de tenlasteleggingen B.3 en C.3 is niet geldig eedagvaard. aangezien de constructie van 4,2 meter op 3,4 meter zich situeert op het grondgebied van Dit heeft als gevolg dat het voorwerp van de tenlasteleggingen B.3 en C.3 moet worden heromschreven.

f.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat in besluiten in uiterst ondergeschikte orde ten onrechte om de vrijspraak van tenlastelegging B.2 verzochten, omdat het voorwerp van de tenlastelegging B.2 zich zou situeren op het grondgebied van De verharding die het voorwerp uitmaakt van tenlastelegging B.2 situeert zich echter op het grondgebied van Vermoedelijk betreft dit een materiële vergissing waarbij eigenlijk tenlastelegging B.4 werd geïndiceerd (waarvan het voorwerp betrekking heeft op de oprichting van het waterreservoir).

ne bis in idem

g.

menen dat de strafvordering is vervallen, omdat ze reeds door de bestuurlijke maatregel van 13 oktober 2021 werden "bestraft" voor het illegaal kappen van bomen op het perceel.

In de mate dat voorhouden dat de huidige strafvordering betrekking zou hebben op het ontbossen van een gedeelte van het perceel, moet worden opgemerkt dat in de rechtstreekse dagvaarding geen feiten van illegale ontbossing werden opgenomen en de aangehaalde ontbossing aldus niet behoort tot de saisine van de rechtbank.

De feiten opgenomen in de dagvaarding mogen dan wel betrekking hebben op hetzelfde perceel, maar hebben een ander voorwerp. Daar waar de bestuurlijke maatregel focust op het illegaal kappen van

bosgebied en is gestoeld op de schending van bepalingen van het Bosdecreet, hebben de feiten in de dagvaarding louter betrekking op de constructies die niet of in strijd met de verleende vergunning werden opgetrokken en is de vervolging uitsluitend gebaseerd op de schending van bepalingen van de VCRO. De feiten van ontbossing, die onvermijdelijk de constructiewerken voorafgingen, zijn niet enkel juridisch maar ook feitelijk onderscheiden van de illegale bouwwerken.

h.

Daarnaast heeft de bestuurlijke maatregel louter het herstel voor ogen van de veroorzaakte milieuschade. De concrete maatregel heeft geen punitief karakter. Bij de behandeling ten gronde kon de raadsman van [redacted] ook niet verduidelijken welke maatregel een straf in de zin van het *ne bis in idem*-beginsel zou inhouden en ook in besluiten werd dit niet verduidelijkt. In besluiten werd enkel *in abstracto* en op generieke wijze verwezen naar de strafmaten die staan op illegale ontbossing, maar werd nergens uiteengezet welke opgelegde maatregel concreet een straf zou inhouden voor beklaagden.

De uitoefening van de strafvordering is derhalve niet vervallen.

bewijs, kwalificatie en toerekening

beoordeling van de tenlasteleggingen A, B.1, B.2, B.3 (zoals heromschreven), C.1, C.2 en C.3 (zoals heromschreven)

i.

Op 9 december 2021 stelde de stedenbouwkundige ambtenaar van [redacted] vast dat er zich niet niet-vergunde constructies op het perceel bevonden en staaft dit met foto's. De vastgestelde feiten worden op zich niet betwist in besluiten.

j.

In besluiten en bij de behandeling ten gronde betwistten [redacted] wel dat er sprake was van een vergunningsplichtige functiewijziging (*tenlastelegging A*) [redacted] houden voor dat de hoofdfunctie van het onroerend goed niet werd gewijzigd door het uitbaten van een B&B.

Artikel 4.2.1, 6° VCRO *juncto* artikel 2, § 1 van het Besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen (verder: Besluit Vergunningsplichtige Functiewijzigingen) stellen nochtans in duidelijke bewoordingen dat er ook een omgevingsvergunning vereist is wanneer de functie van een bebouwd onroerend goed geheel of gedeeltelijk wordt gewijzigd. Het staat vast dat, door de vergunde carport te construeren en uit te baten als een B&B, de functie van een deel van het onroerend goed werd gewijzigd en dit zonder vergunning. Doordat de B&B werd uitgbaat in een afzonderlijk bijgebouw kan er ook geen toepassing worden gemaakt van artikel 2, §3 Besluit Vergunningsplichtige Functiewijzigingen.

Dat de B&B werd erkend door Toerisme Vlaanderen en dat de toeristische dienst van [redacted] promotie wenste te maken voor de B&B levert geen rechtsdwaling op. In de eerste plaats is dit chronologisch onjuist: eerst werd de B&B wederrechtelijk ingericht en pas later werd deze door externe instanties vermeld. Het was daarnaast noch de taak van toerisme Vlaanderen noch de taak van de toeristische dienst van [redacted] om na te gaan of [redacted] over de nodige vergunningen inzake stedenbouw beschikten. [redacted] hadden moeten weten dat het oprichten van een B&B een andere vergunning vereiste. Te meer omdat [redacted] vroeger als aannemer professioneel actief was binnen de bouwsector, wat het uiterst ongeloofwaardig maakt dat hij niet op de hoogte was van de toepasselijke regelgeving (minstens had hij moeten weten dat hij dit moest uitzoeken).

k.

Ook wat betreft de tenlasteleggingen B.1, B.2, B.3, C.1, C.2 en C.3 werd om de vrijspraak verzocht. In essentie stelden dat de verharde ondergrond en het optrekken van de constructies noodzakelijk waren in het licht van een zorgvuldig bosbeheer, alsook verwezen ze naar de kapmachtiging die ze hadden aangevraagd.

Zoals reeds aangehaald staat de 'illegale' boomkap niet ter discussie in de huidige procedure, maar enkel het onvergund optrekken van constructies op het perceel en het niet naleven van de omgevingsvergunning. De omgevingsvergunning bepaalt in niet mis te verstane woorden, ongeacht of al dan niet bomen mochten verwijderen, dat het in die zone niet was toegelaten om *"constructies op te richten of ingrijpende wijzigingen van de bodem, de strooisel-, kruid- of boomlaag uit te voeren"*. Het verweer omtrent de kapmachtiging is geheel irrelevant.

Ook het gegeven dat de bomen gekapt moesten worden omdat de ondergrond drassig was vormt geen verantwoording waarom er onvergunde constructies werden opgetrokken. Integendeel, men zou net verwachten dat men op een drassige ondergrond geen constructies zou bouwen.

Er is wederom ook geen sprake van rechtsdwalig. Het optrekken van de constructies staat los van de discussie omtrent de kapmachtiging. Een kapmachtiging kan evident nooit een toelating vormen om constructies op te trekken. Bovendien warer wel op de hoogte dat er een kapmachtiging vereist was en vroegen ze in 2017 een omgevingsvergunning aan. Het is dan ook uiterst ongeloofwaardig dat ze niet op de hoogte zouden zijn geweest van de vergunningsplicht.

l.

In besluiten werd meermaals, op onsamenhangende wijze, verwezen naar mogelijke politieke manipulatie en belangenverstrengeling in het kader van de strafvervolgning. Nog los van het feit dat deze stellingen geenszins aannemelijk worden gemaakt, laat staan worden bewezen, doen ze geen enkele afbreuk aan de objectieve vaststellingen gedaan door de verbalisanten.

m.

In besluiten werd tot slot betwist dat strafrechtelijk verantwoordelijk kan worden gehouden voor de feiten. Immers zou het haar echtgenoot zijn geweest die alles heeft georganiseerd met betrekking tot de werken en de B&B. zou geen intentie hebben gehad om de wet te overtreden of schade te veroorzaken.

Een intentie de wet te overtreden of schade te veroorzaken, als vormen van bijzonder opzet, is voor geen enkel van de voorziene misdrijven vereist.

 betreffen bovendien een getrouwd koppel, waarbij de gezinswoning van het echtpaar deel uitmaakt van het onroerend goed. Het spreekt dan ook voor zich dat het onroerend goed in samenspraak werd opgetrokken en verbouwd. Het komt uiterst ongeloofwaardig over dat niet betrokken was bij de bouwwerkzaamheden en niet betrokken zou zijn geweest bij de uitbating van de B&B. Dit geldt des te meer omdat de inbreuken betrekking hebben op het gehele perceel en een aanzienlijke omvang hebben.

n.

De feiten werden correct gekwalificeerd en worden toegerekend.

wat betreft de noodzaak tot het aanstellen van een ICT-deskundige

o.

vorderden in besluiten de aanstelling van een ICT-deskundige om te bevestigen dat op 25 juli 2017 effectief een e-mail heeft verstuurd naar het Agentschap Natuur en Bos met als bijlage een ingevuld formulier tot het bekomen van een kapmachtiging.

De subsidiariteit van een deskundigenonderzoek brengt met zich mee dat enkel tot aanstelling van een deskundige wordt overgegaan wanneer dit noodzakelijk en proportioneel is in het licht van de waarheidsvinding.

De vraag of de bedoelde e-mail van 25 juli 2017 al dan niet werd verstuurd is niet relevant in het kader van de huidige procedure, zodat de vraag tot het aanstellen van een deskundige wordt afgewezen.

straf en straftoemeting

p.

Het opleggen van een straf benadrukt het belang van de overtreden norm en dient als signaal, zowel naar de beklaagde toe als naar de maatschappij in haar geheel. De bestraffing beoogt het herstel van de door het misdrijf aangebrachte maatschappelijke schade. De bestraffing dient ook om de maatschappij te beschermen. Tegelijk wordt de maatschappelijke reactie ten aanzien van de dader naar aanleiding van het misdrijf met de bestraffing afgerond en indien mogelijk wordt de dader ertoe gebracht herhaling te vermijden.

Bij het bepalen van de concrete straf wordt rekening gehouden met de aard en de ernst van de feiten, de omvang van de feiten, het aantal feiten, de concrete feitelijke omstandigheden en persoonlijke omstandigheden van de dader.

De bewezen feiten werden met eenzelfde strafbaar opzet gepleegd, zodat aan iedere beklaagde één hoofdstraf met een bijkomende straf wordt opgelegd.

q.

De regelgeving inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw heeft tot doel tot een maatschappelijk gestroomlijnde ruimtelijke ordening te komen, waarbij het kader van regelgeving en vergunningen ertoe dient het maatschappelijk belang en het individueel belang te verzoenen. Door werken te verrichten die aanzienlijk verder gingen dan de omgevingsvergunning en regelrecht ingingen tegen de omgevingsvergunning, stelden beklaagden hun persoonlijk belang boven het maatschappelijk belang en verhinderden ze de noodzakelijke afstemming met de bevoegde diensten.

De omvang van de feiten is aanzienlijk. Verspreid over het perceel werden diverse constructies opgetrokken. Een deel van de constructies werd bovendien aangewend om commerciële activiteiten in uit te oefenen en dit in een rustige omgeving. De impact op de omgeving en overlast voor de omwonenden is dan ook reëel.

Het is laakbaar dat het echtpaar een omgevingsvergunning aanvraag, maar deze schromelijk naast zich neerlegde. Te meer omdat vroeger professioneel actief was binnen de bouwsector en dus op de hoogte was van de toepasselijke wetgeving, minstens had moeten zijn.

Dat de inbreuken onder meer werden gepleegd om een B&B uit te baten en aldus waren gericht op winstbejag maakt de feiten bijkomend laakbaar. Ten onrechte verwijzen beklaagden ook naar de slechte verstandhouding met de burens en het (huidige) gemeentebestuur van Het zijn beklaagden die stedenbouwkundige misdrijven pleegden, zodat ze slecht geplaatst zijn om het recht van derden te betwisten daarover te klagen en evenmin de bestuurlijke en gerechtelijke instanties kunnen verwijten hier tegen op te treden.

r.

De feiten hebben niet enkel een impact op de omwonenden en houden niet alleen een miskenning van geldende voorwaarden in, maar brachten ook met zich dat een bos niet werd hersteld maar integendeel werd verhard, wat een negatieve impact heeft op de lokale waterhuishouding en wat ingaat tegen de behoefte meer bos te voorzien voor onder meer de luchtkwaliteit en biodiversiteit.

s.

Voor zover de verwijzing in besluiten naar verzachtende omstandigheden bedoeld zou zijn als een beroep op artikel 85 Strafwetboek, oordeelt de rechtbank dat er geen verzachtende omstandigheden in de zin van die bepaling zijn, die zouden nopen tot een afwijking van de decretaal voorziene strafmaat.

t.

beschikt over een blanco strafregister. werd een keer veroordeeld door de politierechtbank.

u.

In besluiten verzocht de raadsman van om de gunst van de opschorting voor zijn cliënten. Hij wees erop dat ze niet op de hoogte waren van de vergunningsplicht en benadrukte dat beklagden beschikken over een gunstig strafregister. Bovendien zou het kappen van de bomen en de aanleg van de verhardingen noodzakelijk zijn geweest in het licht van een goed bosbeheer.

Zoals eerder aangehaald, is het ongeloofwaardig dat beklagden niet op hoogte zouden zijn geweest van de vergunningsplicht. Een correctionele veroordeling en bestraffing zijn derhalve noodzakelijk gelet op de aard en omvang van de feiten. Het opschorten van de uitspraak van een veroordeling zou geen correct signaal zijn, noch maatschappelijk, noch naar beklagden toe.

Het opleggen van een geldboete aan is een gepaste en noodzakelijke straf. De uitvoering van een aanzienlijk deel van de geldboete wordt uitgesteld, om de financiële impact van de veroordeling (voorwaardelijk) te beperken, om de desocialiserende effecten van een omvangrijke geldboete te vermijden en om het opnieuw plegen van misdrijven te ontraden. Teneinde dit ontradend karakter te maximaliseren wordt het uitstel gekoppeld aan de langste termijn van uitstel die de wet toelaat.

v.

De bewezen verklaarde misdrijven leverden vermogensvoordelen op, waarvan het openbaar ministerie de verbeurdverklaring vordert. Het zou maatschappelijk onaanvaardbaar zijn dat zouden kunnen blijven beschikken over de winst die zij opstrekten met de bewezen verklaarde misdrijven.

Het openbaar ministerie ging er oorspronkelijk van uit dat er minstens 892 dagen waren dat de B&B kon worden verhuurd. Rekening houdend met een bezetting gedurende de helft van de tijd aan 155 euro per dag (het minimum), raamde het openbaar ministerie het vermogensvoordeel op 69.130 euro (446 dagen maal 155 euro). Bij de behandeling ten gronde corrigeerde het openbaar ministerie de weerhouden incriminatieperiode voor de vordering tot verbeurdverklaring, aangezien de incriminatieperiode pas van 1 februari 2020 liep en niet van 1 juli 2019. In de hypothese van een bezettingsgraad van 50% zou de B&B in dat geval 339 dagen zijn verhuurd.

De berekening van het bedrag van de verbeurdverklaring wordt door in besluiten niet betwist, maar bij de behandeling ten gronde voerde hun raadsman aan dat de B&B nauwelijks werd geboekt. Evenwel voegde de raadsman geen enkel stuk om deze stelling te staven (zoals bijvoorbeeld een belastingaangifte of een overzicht van de boekingen op het *AirB&B* platform). Dat de B&B nauwelijks bezet zou zijn wordt trouwens tegengesproken door de overgemaakte facturen, waaruit blijkt dat de B&B in de relatief korte periode tussen 31 oktober 2021 en 20 december 2021 een bedrag

van 13.953 euro (excl. BTW) factureerde. Het is dan ook ongeloofwaardig dat beklaagden nauwelijks omzet verkregen uit de B&B.

Het vermogensvoordeel wordt naar billijkheid begroot aan de hand van een bezettingspercentage van 33% (zijnde 226 dagen) maal een overnachtingsprijs van 155 euro per dag, wat neerkomt op een vermogensvoordeel van 35.030 euro. Gelet op het respectievelijke aandeel van beklaagden bij de feiten, wordt de verbeurdverklaring voor 20.000 euro ten laste van uitgesproken en voor het overige ten laste van

herstel

wat betreft de vordering tot het overmaken van het stuk

w.

(eiser tot herstel, verder: verzocht in besluiten, overeenkomstig artikel 877 Ger. W., om beklaagden te verplichten tot het overleggen van het Besluit van de Vlaamse minister van Justitie en handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme van 25 januari 2022 houdende uitspraak over het beroep aangetekend tegen het Besluit bestuurlijke maatregel van het Agentschap Natuur en Bos van 13 oktober 2021 met nummer

maakten dit stuk echter samen met hun synthesebesluiten over, waardoor de vordering zonder voorwerp is.

de concrete herstellvordering van

x.

formuleerde op 14 november 2022 een herstellvordering overeenkomstig artikel 6.3.1 en volgende VCRO, houdende de veroordeling van tot het herstel van het perceel in overeenstemming met de omgevingsvergunning.

Het herstel houdt volgens onder meer in (i) dat de functiewijziging naar verblijfsrecreatie ongedaan wordt gemaakt, (ii) de woongelegenheden in het bijgebouw wordt ontmanteld en omgevormd naar carport met garage, (iii) de constructie grenzend aan de achtergevel van het bijgebouw wordt afgebroken, (iv) de verharding wordt teruggebracht tot de vergunde oppervlakte overeenkomstig het bijhorend inplantingsplan, (v) het waterreservoir wordt afgebroken en (vi) het materiaal, materieel en afval wordt opgeruimd.

De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering verleende op 16 december 2022 een gedeeltelijk positief advies met betrekking tot de herstellvordering voor zover de herstelmaatregelen zich situeren op het grondgebied van In besluiten actualiseerde de herstellvordering, zodat enkel nog de constructies op het eigen grondgebied werden geviseerd. Gelet op de geactualiseerde herstellvordering wordt de afbraak van het waterreservoir, het opruimen van het achterliggend materiaal, materieel en afval en de afbraak van de constructie van 4,2 meter op 3,4 meter niet meer gevorderd.

verzocht in besluiten om de functiewijziging op te leggen binnen de week na het vonnis en dit onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 euro per vastgestelde overtreding. Wat betreft de overige herstelmaatregelen werd verzocht om een uitvoeringstermijn van 6 maanden en dit onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging.

y.

De geactualiseerde herstellvordering is ontvankelijk en er bestaat geen noodzaak om, zoals verzocht

door de beoordeling van de herstellvordering uit te stellen tot na de uitspraak van de Raad van State omtrent de geldigheid van de kapmachtiging.

Vooreerst verhindert geen enkele wettelijke bepaling dat er een herstellvordering kan worden opgelegd ongeacht een lopend annulatieberoep voor de Raad van State. De verwijzing naar het hangende annulatieberoep bij de Raad van State is overigens niet dienstig, nu de discussie omtrent de kapmachtiging niet relevant is voor de huidige strafvordering en de bijhorende herstellvordering.

Verder moet worden opgemerkt dat bijna vier jaar na de feiten de wederrechtelijke toestand nog steeds niet (volledig) werd geremedieerd. Dergelijke houding wijst op een zekere gelatenheid. De redelijke termijnvereiste brengt bovendien met zich dat het in het belang van beklaagden aangewezen is de herstellvordering ten gronde te beoordelen.

z.

In besluiten halen aan dat de herstellvordering (gedeeltelijke) zonder voorwerp is. De uitbating van de B&B zou eind 2021 zijn stopgezet. Bovendien zouden reeds begonnen zijn met de afbraakwerken, wat zou moeten blijken uit foto's en facturen voor de huur en afvoer van afval.

Uit de stukken blijkt niet met zekerheid dat de uitbating van de B&B werd gestaakt, het is immers niet omdat er meubels werden verplaatst dat de uitbating van de B&B definitief werd gestaakt. Ook uit het schrijven van de boekhouder kan niet worden afgeleid dat de activiteiten van de B&B werden stopgezet, nu dit een feitelijke beoordeling ter plaatse vereist.

Tevens blijkt uit geen enkele foto dat de afbraakwerken al werden aangevat, laat staan werden afgerond. Ook de facturen die betrekking hebben op de huur van containers en de afvoer van afval tonen niet aan dat de afbraakwerken werden aangevat en sluiten niet uit dat er verbouwingswerken plaatsvonden waarbij de illegale toestand wordt bestendigd. Er wordt ook niet verduidelijkt welke constructies al werden afgebroken en in welke mate dit al zou zijn gebeurd. Bovendien valt niet uit te sluiten dat de containers louter werden gehuurd voor de afvoer van afval op het perceel (wat buiten de inhoudelijk beoordeelde feiten valt).

Een herstellvordering behoudt zijn voorwerp tot ze volledig wordt uitgevoerd. Het is aldus nog steeds noodzakelijk om de herstelmaatregelen op te leggen om de uitbating van de B&B definitief en met zekerheid een halt toe te roepen en de afbraak van de opgetrokken constructies te verzekeren.

aa.

De vordering tot het herstellen van het perceel in overeenstemming met de omgevingsvergunning is gegrond. Concreet blijkt immers niet dat de gevolgen van de misdrijven kennelijk verenigbaar zouden zijn met een goede ruimtelijke ordening of dat de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken kennelijk zouden volstaan om de plaatselijke ordening te herstellen. In die zin kan verwezen naar de motivering van opgenomen in de herstellvordering. De beoordeling terzake door is niet onredelijk en is afdoende gemotiveerd in functie van de goede ruimtelijke ordening.

Er moet worden verduidelijkt dat de lijst van concrete herstelmaatregelen opgenomen in de geactualiseerde herstellvordering niet-exhaustief is en dat het onroerend goed in zijn totaliteit in overeenstemming moet worden gebracht met de omgevingsvergunning. Zo moet ook de opgetrokken constructie van 10,5 meter op 10 meter worden afgebroken, nu deze ook in strijd met de omgevingsvergunning werd opgetrokken.

In besluiten en bij de behandeling ten gronde expliciteerde nog dat het bijgebouw dat fungeerde als B&B niet geheel in overeenstemming moet worden gebracht met de omgevingsvergunning, omdat

dit ook zou vereisen dat het doorlopend dak wordt afgebroken. Het volstaat voor [redacted] dat het bijgebouw wordt omgevormd naar een garage met carport, zonder dat de dakconstructie moet worden afgebroken.

bb.

De hersteltermijn voor de functiewijziging van het bijgebouw wordt bepaald op een week. Aan het herstel wordt een dwangsom gekoppeld om de uitvoering van de herstelwerkzaamheden te bewerkstelligen, gezien de wederrechtelijke situatie al jaren aansleept. De dwangsom wordt bepaald op 1.000 euro per overtreding. Er wordt aldus geen dwangsomtermijn toegestaan.

De hersteltermijn voor de overige herstelmaatregelen wordt bepaald op 9 maanden en aan het herstel wordt eveneens een dwangsom gekoppeld om de uitvoering van de herstelwerkzaamheden te bewerkstelligen. De dwangsom bedraagt 50 euro per dag vertraging, geplafonneerd op 20.000 euro per persoon, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig vonnis vooraf werd betekend. Er wordt aldus geen dwangsomtermijn toegestaan.

De burgemeester van [redacted] en de stedenbouwkundig inspecteur worden tevens gemachtigd de bevolen herstelmaatregel uit te voeren in de plaats en op de kosten van de veroordeelde overeenkomstig artikel 6.3.4 VCRO.

rechtsplegingsvergoeding

cc.

wordt in deze procedure bijgestaan door een advocaat en vordert een rechtsplegingsvergoeding.

Artikel 162*bis* Wetboek van Strafvordering voorziet evenwel enkel de veroordeling van de beklaagde tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding aan een burgerlijke partij. Een herstellvorderende overheid kan niet met een burgerlijke partij worden gelijkgesteld. Bij gebreke aan rechtsgrond, wordt deze vordering afgewezen.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 1, 2, 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 37, 41 wet van 15 juni 1935;

art. 1, 2, 3, 6, 7, 38, 39, 40, 41, 42, 43bis, 65, 66 strafwetboek;

art. 4 V.T.Sv;

art. 185 Sv;

alsook de wetsbepalingen aangehaald in de inleidende akte en in het vonnis.

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van

Verleent akte aan

van haar vrijwillige tussenkomst.

Op strafgebied

- De vordering tot het overmaken van het Besluit van de Vlaamse minister van Justitie en handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme van 25 januari 2022 houdende uitspraak over het beroep aangetekend tegen het Besluit bestuurlijke maatregel van het Agentschap Natuur en Bos van 13 oktober 2021 met nummer _____ is zonder voorwerp;
- de vordering tot bijkomend onderzoek met het verzoek tot het aanstellen van een ICT-deskundige is ongegrond;
- de dagvaarding is onontvankelijk wat betreft de tenlasteleggingen B.4, C.4, C.5 en D, alsook in zoverre onder de tenlasteleggingen B.3 en C.3 verwezen wordt naar de constructie van 4,2 meter op 3,4 meter;
- het voorwerp van de tenlasteleggingen B.3 en C.3 wordt als volgt heromschreven:

"in de zone die op het inplantingsplan is aangeduid als "te behouden bos" (1.232 m²) werd een onvergunde constructie opgericht (10,5m x 10m)."

Ten aanzien van _____ eerste beklaagde

Veroordeelt Johan Colpaert voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A, B1, B2, B3 -zoals heromschreven-, C1, C2 en C3 -zoals heromschreven-:

tot een **geldboete** van **28000,00 EUR**, zijnde **3500,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging wat betreft deze geldboete voor een termijn van **3 jaar**, doch slechts voor een gedeelte van **16000,00 EUR**, zijnde **2000,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 20.000 euro.

Veroordeelt _____ tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR;
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/2 \times 331,74 = 165,87$ EUR.

Ten aanzien van _____ tweede beklaagde

Veroordeelt _____ voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A, B1, B2, B3 -zoals heromschreven-, C1, C2 en C3 -zoals heromschreven-:

tot een **geldboete van 20000,00 EUR**, zijnde **2500,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging wat betreft deze geldboete voor een termijn van **3 jaar**, doch slechts voor een gedeelte van **16000,00 EUR**, zijnde **2000,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 15.030 euro.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR;
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/2 \times 331,74 = 165,87$ EUR.

Herstel

Veroordeelt verder tot het hiernabepaalde herstel van het perceel gelegen te
gelegen te kadastraal gekend als

in de oorspronkelijke vergunde toestand, wat onder meer vereist dat:

- *de functiewijziging naar het recreatieverblijf ongedaan wordt gemaakt en het onroerend goed enkel als een gezinswoning wordt gebruikt,*
- *de woongelegenheid in het bijgebouw wordt ontmanteld en omgevormd naar een garage met carport (waarbij de afwijking van het dak van de carport niet het voorwerp van de herstelvordering uitmaakt),*
- *de constructie van 4 meter maal 3 meter, grenzend aan de achtergevel van het bijgebouw, wordt afgebroken,*
- *de constructie van 10,5 meter op 10 meter achteraan het perceel word afgebroken,*
- *de verhardingen terug te herleiden tot de vergunde oppervlakte en dit overeenkomstig het inplantingsplan bij de omgevingsvergunning.*

Bepaalt de hersteltermijn voor de functiewijziging op een week en legt een dwangsom op van 1.000 euro per overtreding, geplafonneerd op 20.000 euro – per persoon; legt geen dwangsomtermijn op;

bepaalt de hersteltermijn voor de overige herstelmaatregelen op 9 maanden en legt een dwangsom op van 50 euro per dag vertraging, geplafonneerd op 20.000 euro – per persoon; legt geen dwangsomtermijn op;

machtigt de burgemeester van en de stedenbouwkundig inspecteur tot uitvoering van de bevolen herstelmaatregel in de plaats en op de kosten van de veroordeelde;

Rechtsplegingsvergoeding

Wijst de vordering van de burgemeester van
vergoeding af

tot betaling van een rechtsplegings-

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 15 april 2024 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC1:

· rechter

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting,

met bijstand van griffier